

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 2. juli 2009.

PET – magtens redskab mod enhver opposition

Politiets Efterretningstjeneste (PET) har rutinemæssigt overvåget fagforeninger, andre folkelige bevægelser og venstrefløjsorganisationer bl.a. ved at sende agenter ind i disse organisationer. Og de har lige så rutinemæssigt registreret deltagerne i bevægelser og organisationer. Det gælder også personer, der blot interesseret har meldt sig til en studiekreds, eller som ikke har foretaget sig andet end at skrive under på, at et venstrefløjsparti må stille op til folketingsvalg.

Så meget er kommet frem gennem PET Kommissionens rapport, selv om den samlet set er endt med at blive en hvidvaskningsrapport. Dels har Kommissionen stort set kun brugt PET's egne rapporter som kildemateriale, og dels har Kommissionen valgt at forholde sig næsten ukritisk til PET's vurderinger. Dertil kommer, at PET har slettet en stor del af det materiale, som kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig, bl.a. i SAP.

Man kan diskutere, hvor stor konkret skade overvågning og registrering har påført personer, partier og bevægelser. Under alle omstændigheder må det være en demokratisk ret at kunne være aktiv, uden at politiagenter noterer navn, adresse og telefonnummer ned, nedfælder dine synspunkter, analyserer dem i hemmelige rapporter og gemmer dem i registre i 5-10-20 år. En så heftig overvågning afskrækker i sig selv mod aktiv deltagelse.

Der er til gengæld ikke tvivl om, at en del af PET's arbejde kan have været direkte livsfarlig for ofrene. PET har udvekslet indsamlede informationer med udenlandske efterretningstjenester. Det betyder, at danskere også er havnet i udenlandske registre. Men allerværst er det, at politisk aktive i diktatorlande kan være blevet afsløret af PET og dermed bragt i fare.

Derudover eksisterer en del veldokumenterede historier om, hvordan PET har forsøgt at genere de bevægelser og partier, de overvågede. Et eksempel er de to PET-medarbejdere, som i begyndelsen af 80'erne forsøgte at overtale en forstander til ikke at leje efterskolen ud til en SAP-sommerlejr. Den slags chikane eller provokationer til ulovligheder har Kommissionen mærkværdigvis kun fundet få af dokumenteret i PET's arkiver.

Alle disse aktiviteter har PET gennemført over for en lang række personer og organisationer, der aldrig er blevet så meget som sigtet for ulovligheder - selv om skiftende regeringer over for offentligheden har hævdet, at PET ikke registrerede borgere alene på grundlag af lovlig politisk aktivitet.

Ifølge Kommissionen har de gjort det, fordi de samme regeringer – eller i hvert fald enkelte centralt placerede ministre – har givet PET lov til lige netop at gøre det.

Hvad enten PET har fået grønt lys fra politikerne eller ej, så afslører det, at en kerne af politikere og PET-chefer mener, at det ikke er befolkningens flertal eller Folketingets flertal, som skal bestemme, hvilke regler der skal gælde for efterretningsvæsenet. De ved selv bedre end flertallet – forsvare demokratiet ved at suspendere demokratiet. Nøjagtig den samme adfærd og samme begrundelser blev anvendt i forbindelse med dansk medvirken til NATO's atomvåbenoprustning, bl.a. på Grønland – i direkte modstrid med den officielle politik og befolkningsflertallets synspunkter.

Men der er et videre perspektiv i PET's aktiviteter og i deres, Kommissionens og politikernes legitimering af aktiviteterne.

Et centralt argument for PET-overvågningen af SAP var, at vi kalder os revolutionære. Ifølge PET indebærer det, at SAP vil bruge vold for at omstyrte den eksisterende samfundsorden. At SAP ønsker at afskaffe kapitalismen og erstatte den med et fundamentalt andet system, har vi aldrig lagt skjul på.

Volden optræder også i vores tekster. Vores viden om kapitalismen og de globale erfaringer viser, at den herskende klasse, kapitalisterne, har så meget at miste, at den helt bogstaveligt vil bruge vold og magt, hvis et flertal i befolkningen forsøger at afskaffe kapitalismen. Erfaringer viser også, at statsapparatet med militær, politi og efterretningsvæsen i den slags situationer helt entydigt er et redskab for den herskende klasse. Vi kan ikke forvente, at de vil opføre sig demokratisk og følge flertallet.

Derfor kan det blive nødvendigt – ikke specielt for et revolutionært og socialistisk parti – men for de folkelige bevægelser, der kommer i konflikt med systemet og som forsøger at afskaffe det, at være klar til at reagere på systemets og statsmagtens vold.

Vurderingen kan diskuteres. Men vi kan konstatere, at PET og de regerende politikere allerede i forholdsvis fredelige tider som 70'erne, 80'erne (og senere?) agerer gennemført udemokratisk, og at de i den grad opfatter både samfundskritiske mindretalsholdninger og samfundskritiske flertalssynspunkter som noget, de må bruge næsten alle midler til at bekæmpe. Det kan da kun bekræfte, at statsapparatet er en integreret del af det kapitalistiske system, og det understreger sandsynligheden af, at de herskende og statsapparatet vil gribe til de "nødvendige" udemokratiske metoder, hvis kapitalismen for alvor bliver truet.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk